

JORDI ARMADANS

De l'Haia a la construcció de la pau

La guerra de Kosovo ha acabat i el moment més crític de la repressió del règim serbi, també. Però la situació continua essent crítica i no disposem, ara, de solucions del conflicte fàcils. Malgrat la decebedora constatació de continuar veient sofriment i mort als Balcans, després de deu anys de crisis constants i d'avisos permanents, no hauríem d'oblidar ni menysprear les passes importants que es van fer per la construcció d'una Cultura de Pau d'àmbit mundial.

Una gran mobilització amb aquest propòsit ha estat la Crida per la Pau de l'Haia. Nascut de l'esforç de milers d'organitzacions de tot arreu del món, d'uns quants Premis Nobel i de personalitats diverses (Desmond Tutu, José Ramos-Horta, Jody Williams, Joseph Rotblat, Vandana Shiva, Arundhaty Roy...), el projecte ha arribat a molts països on s'han fet conferències, debats, accions i actes que reclamen l'objectiu central de la Crida per la Pau: comprometre's activament a posar fi a la guerra i a avançar en la construcció d'un món sòlidament assentat en la pau i en el respecte als drets humans.

L'acte central, i més espectacular, d'aquesta gran mobilització ha estat la celebració de la Conferència Internacional a l'Haia durant el mes de maig de 1999. Més de 10.000 persones i representants d'un miler d'ONG, grups, centres d'investigació, etc., de tot el món hi van posar en comú, en quatre-cents fòrums, un seguit de propostes, accions, reflexions i campanyes de tota mena. El treball es va estructurar en quatre àmbits cabdals: identificació de les causes de la guerra i enfortiment de la Cultura de Pau; desenvolupament i aprofundiment del dret humanitari internacional i de la legislació de suport als drets humans; desarmament total de les armes de destrucció en massa i control, transparència i reducció progressiva de les armes lleugeres i convencionals i, finalment, impuls de la prevenció, mediació i resolució dels conflictes com la via més eficaç

i eficient d'estalviar-nos les guerres i les seves terribles conseqüències.

De les moltes conclusions i propostes, la més destacable és l'Agenda per la Pau i la Justícia del Segle XXI. L'Agenda, elaborada entre totes les entitats participants, és una guia clara, precisa i concreta de com, amb cinquanta mesures, podem anar construint la pau i podem fer realitat el somni de superar la guerra com a forma de relació entre els pobles. Ara, és imprescindible que els governs i els organismes internacionals assumeixin la pau com a autèntica prioritat i posin fil a l'agulla. I cal, sobretot, que des de la societat civil vetllem perquè aquest canvi de prioritats es dugui a terme.

“L'Agenda per la Pau és una guia clara, precisa i concreta de com, amb cinquanta mesures, podem superar la guerra com a forma de relació entre els pobles.”

Cal destacar, en tot aquest procés, l'activa participació catalana. Fa un any i mig, la Fundació per la Pau assumia la difusió de la Crida per la Pau al nostre país. El mes de febrer d'enguany la Federació Catalana de les ONG per la Pau convocava un Congrés al voltant de la Crida. Finalment, la Fundació per la Pau i la Càtedra UNESCO sobre Pau i Drets Humans de la UAB van incentivar l'assistència de gairebé dos-cents joves a la Conferència. Val a

dir que la participació catalana va impressionar de forma notòria els organitzadors, pel nombre (250 persones) i per les aportacions fetes. Per exemple, la difusió de la campanya d'Objecció de les Escoles a la militarització de l'ensenyament que, per desgràcia, es va estenent a una colla de països. Tot plegat, una demostració, una més, que les nacions sense estat poden fer aportacions singulars, pioneres i promotores de pau en el concert internacional, en lloc de copiar els esquemes militaristes dels estats-nació. En definitiva, que poden fer projecció de la seva especificitat i identitat tot col·laborant decisivament en la construcció d'un món més solidari i humà.

Director de la Fundació per la Pau